

НА ВИПАСІ І СТАЦІОНАРІ

ЩЕДРО ДОУТЬСЯ ХУДОБА В КСП «СИМОНІВСЬКЕ»

В кінці серпня в КСП «Симонівське» виробляли щоденно в середньому по 72—73 цнт. молока. Це другий за величиною показник після КСП «Прогрес» (99 центнерів). Щоправда, у першому 625 корів, а в другому — 1497. Відчувається різниця? Так от виходить, що на валове виробництво цієї традиційної для сільгоспідприємств продукції впливає не тільки кількість чорнорябих, а децю й інше. Найперше — наполеглива турбота як про тих, хто працює біля худоби, так і самих тварин.

При зустрічі з головним зоотехніком симонівського сільгоспідприємства Василем Ребекевщом само собою вирвалося риторичне запитання: «Як це вам вдається?». Досвідчений, вдумливий спеціаліст відповів аж надто скромно: «На те й працюємо, аби мати високі результати». Як потім з'ясувалося, то тут і справді працюють задля результатів людей та й всього трудового колективу сільгоспідприємства. Розмір заробітків залежить від старанності виконання визначених обов'язків та кількості наданого молока. Головна фігура тут — майстер машинного доїння корів. Їй найбільше і платять: від 650 до одного мільйона 200 тисяч карбованців. Обслуговуючому персоналу трудомістких процесів — трохи менше. Так зимою і літом.

Спекотне літо було не легким для усіх, хто зайнятий у тваринницькій галузі. Не виняток і молочнотоварні ферми. Їх дві — симонівська та франівська. Друга — основна. Через більшу насиченість худобою. Впродовж літа й тепер тут корови розділені на два гурти. Один з них ходить на випасі, другий — утримується в приміщенні. Василь Іванович таку тактику пояснив зоотехнічною наукою, поєднаною з практичним досвідом. По-перше, у КСП не вистачало б випасів для всієї худоби. Якщо один гурт у 270—300 голів за добу на вигул в середньому використовує до трьох гектарів посів'я трав, то скошеної зеленої маси з 3,5—4 гектарів вистачає на усе поголів'я

великої рогатої худоби господарства. По-друге, якщо довго утримувати у приміщеннях корів, підвищується яловість, захворюваність ніг. Отже, стада випасають по черзі через рік. А тому вони здорові та високопродуктивні. Разом з коровами випасаються і нетелі.

Щодо цьогорічної високої молоковіддачі стада, то в однаковій мірі вони дояться на випасі й на стійлі. Бо з самої весни худоба щоденно сита. Спершу годували її подрібненою зеленою масою жита. Потім, коли піросла люцерна, а вона росте на 170 гектарах, один гурт вигнали на випас. Інший взялися годувати зеленою її масою у приміщенні корівника з розрахунку 55—60 кг на голову. Хоча у спеку високопоживна маса гірше відростала, однак її вистачило, доки після збирання на сіно піднялася конюшина. Тепер один з гуртів корів там ходить. А на посівах люцерни знімають третій урожай.

Випас як випас. Така ж дротяна загорожа електричного пастуха, просторе корито, наповнене водою, менше корито — з сіллю, будиночок на колесах для доглядачів, дві спарені пересувні доїльні установки типу УДС-8, як і в багатьох інших КСП. Різниця, мабуть, лише та, що для худоби на цьому випасі є всього, як кажуть, доскоду. За словами пастухів і самого головного зоотехніка, у їх практичній роботі не було такого випадку, аби несвоєчасно переменяли загорожу, не підвезли води чи солі-лизунця. Доярки також у визначену пору двічі на день сумлінно виконують свої обов'язки. Причому при доїнні корів у коритця, вмонтовані у доїльних установках, насипають дерть з розрахунку по 200 грамів на кожний кілограм одержаного молока.

Ось так. То чому б не щедритися коровам? А вони й не скупляться: навіть у ці вересневі дні тут одержують у середньому від кожної по 11,6—11,8 кілограма молока. Високої продуктивності від худоби домагаються і ті трудівниці, які працюють на стаціонарному утриманні худоби.

Спиридон КРАВЧУК.